

ע"פ 154/16 - עתאד קבלאן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בירושלים

ע"פ 154/16 - י"ג

לפני:
המערער:
כבוד הרשמת ליאת בנמלך
עתאד קבלאן

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשה למחיקת עיקרי טיעון

החלטה

1. המשיבה עותרת למחיקת עיקרי הטיעון שהגיש המערער. לטענתה המסמך שהוגש אינו בבחינת עיקרי טיעון שכן המערער הפנה בו להודעת הערעור ולצד זאת כלל בו טענות חדשות אשר לא פורטו בנימוקי הערעור. המשיבה הדגישה כי אם ברצון המערער היה להוסיף על טענותיו, היה עליו להגיש בקשה לתיקון נימוקי הערעור.

המערער מתנגד לבקשה. לטענתו הוא רשאי להעלות בערעורו כל טענה ולהשיג על כל קביעה בפסק הדין, והודעת הערעור יכולה להיות לקונית. המערער מוסיף כי כבר בהודעת הערעור ציין כי נושאים מסוימים יפרט לקראת הדיון, ומכל מקום ישנה התייחסות בהודעת הערעור לכל הטענות הרלבנטיות.

2. עיינתי בכל החומר שבתיק ובטיעוני הצדדים, וסבורני כי קיים קושי בעמדתו של המערער.

את עיקרי הטיעון שהגיש פתח המערער כך: "המערער מפנה לטיעוניו בהודעת הערעור. הטיעון הבא - יגע, בעיקרו, בסוגיות עמוד 1

שלא נדונו בהודעת הערעור" [ההדגשה במקור].

דהיינו, המערער הצהיר בפתח עיקרי הטענות כי הטענות הכלולות בעיקרי הטענות לא הועלו בהודעת הערעור, וכי מדובר למעשה בשני מסמכים אשר רק קריאתם זה לצד זה פורשת באופן מלא את כל טענותיו.

בכך קיים קושי. עיקרי הטענות - כפי שמעיד עליהם שמם - נועדו לפירוט תמצית טענות הצדדים, וזאת על מנת לייעל את הדיון ולמקדו (וראו לשון ההחלטה מיום 27.1.2016). ממילא הם לא נועדו לשם הרחבת ושינוי נימוקי הערעור, הם הנימוקים הגודרים את הערעור. כמו כן, גם אם ניתן להפנות במסגרת עיקרי הטענות לנימוקי הערעור ביחס לטענות מסוימות, שהרי היקף עיקרי הטענות ככלל צר ומתוחם (השוו ע"פ 2288/13 רביבו אלבז נ' לשכת עורכי הדין בישראל (8.8.2013)), אין מקום ככלל להפנות לנימוקי הערעור במלואם (אלא אם ניתן היתר לראות בנימוקי הערעור עיקרי טענות).

בהינתן האמור דומני כי עיקרי הטענות שהגיש המערער, בהם פרש נימוקים נוספים וחדשים, כך לפי הצהרתו שלו בפתח עיקרי הטענות, אכן אינם מקיימים את התכלית אשר לשמה נועדו, ועל כן עליו להגיש עיקרי טענות מתוקנים.

המזכירות תשיב אפוא למערער את עיקרי הטענות שבתיק. היות ומטענות המערער עולה כי לגישתו שלו נימוקי הערעור אינם ממצים את טיעוניו, ועל מנת שיתאפשר לו להעלות את מלוא טענותיו, יגיש הוא בתוך 14 ימים מעת המצאת ההחלטה נימוקי ערעור מתוקנים.

בנסיבות שנוצרו ונוכח הסמיכות בה הוגשו עיקרי הטענות מטעם המערער למועד הדיון, והעובדה שלאחר תיקון נימוקי הערעור והגשת עיקרי טענות מתוקנים נדרשת גם המשיבה להגיש עיקרי טענות מטעמה, דומה כי אין מנוס מלהורות על דחיית מועד הדיון. היום ידחה אפוא את מועד הדיון (דחיה מדודה, בכפוף לאילוציו).

עיקרי טענות יוגשו בהתאם למועדים שבהחלטה מיום 27.1.2016.

ניתנה היום, כ"ד באדר התשע"ז (22.3.2017).

ליאת בנמלך
ר ש מ ת